

PETERTJE hield niet even op met loopen en keek niet om voor hij weer thuis was bij den denneboom.

Hij was zoo moe, dat hij neerplofte op het schoone zachte zand van het konijnenhol en zijn oogjes sloot. Zijn moeder was druk aan het koken en zij vroeg zich af, wat hij toch met zijn kleertjes had gedaan. Het was het tweede jasje en het tweede paar schoentjes, dat Petertje in veertien dagen verloren had.